

Sygn. akt III RC 125/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia Sylwia Piasecka

Protokolant Sekretarz sądowy Martyna Lick

po rozpoznaniu w dniu 21 lipca 2020 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy

z powództwa M. G.

przeciwko E. G. (1)

o ustanowienie rozdzielności majątkowej

1. ustanawia rozdzielność majątkową małżeńską z dniem 9 września 2019 roku pomiędzy powodem M. G. a pozwaną E. G. (2) z domu B., wynikającą z zawartego przez nich małżeństwa w dniu 26 sierpnia 2006 roku przed Kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w C., dla którego sporządzono akt małżeństwa pod Nr (...),
2. zasądza od powoda M. G. na rzecz pozwanej E. G. (1) kwotę 737,00 zł (słownie: siedemset trzydzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

/-/S. P.

(Na oryginale właściwy podpis)

Sygn. akt III RC 125/19

UZASADNIENIE

Powód – M. G., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, złożył pozew o ustanowienie rozdzielności majątkowej z pozwaną E. G. (1), którzy zawarli związek małżeński dnia 26 sierpnia 2006 roku, z jednoczesnym oznaczeniem ustanowienia rozdzielności z dniem 1 lutego 2017 roku oraz o zasądzenie od pozwanej E. G. (1) na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że strony w dniu 26 sierpnia 2006 roku zawarły związek małżeński przed kierownikiem Urzędu Stanu Cywilnego w C., na mocy którego powstała między nimi ustawowa wspólność majątkowa. Ze związku małżeńskiego urodziła się trójka dzieci – L. G., B. G. i O. G.. Podkreślił, że pożycie pomiędzy stronami początkowo układało się prawidłowo. W 2013 roku strony podjęły wspólną decyzję o konieczności wyjazdu powoda za granicę do Szwecji w celu zdobycia środków finansowych potrzebnych do wykończenia zakupionego domu oraz podwyższenia poziomu materialnego życia rodzinnego. Pobyt powoda za granicą nie służył jednak relacjom rodzinnym i strony zaczęły się oddalać od siebie. Powód zaznaczył, że na skutek urazu kolana, w grudniu 2016 roku, utracił możliwość dalszego zarobkowania i potrzebował szczególnej troski oraz pomocy ze strony swojej małżonki. Pozwana jednak nie otoczyła powoda konieczną opieką w czasie rekonwalescencji, jak również nie interesowała się jego stanem zdrowia.

W konsekwencji powód w dniu 1 lutego 2017 roku podjął trudną decyzję o wyprowadzeniu się ze wspólnego domu stron i wyjeździe do Szwecji na stałe, gdzie aktualnie zamieszkuje i pracuje. Od tego czasu strony pozostają w stałej i nieprzerwanej separacji faktycznej. Od tego czasu strony żyją w rozdzielaniu, nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego, a tym bardziej gospodarki finansowej. W zakresie ekonomicznym strony łączą jedynie zaciągnięte niegdyś wspólnie zobowiązania kredytowe. Przede wszystkim są to obciążenia związane z ratami kredytu hipotecznego na zakup domu w wysokości 1.200,00 złotych miesięcznie, mniejsze kredyty, których miesięczne raty wynoszą 500,00 złotych oraz 400,00 złotych, a także spłaty debetu kary kredytowej w wysokości 1.510,00 złotych miesięcznie. Wskazane zobowiązania reguluje samodzielnie powód, albowiem inicjatywa pozwanej w zakresie spłaty wspólnych zobowiązań praktycznie nie istnieje. Natomiast pojedyncze spłaty rat kredytów dokonane kilkakrotnie przez pozwaną stanowią li tylko nieudolną próbę fabrykowania materiału dowodowego na rzecz trwającego postępowania w sprawie o rozwód oraz nieuchronnie zbliżającego się postępowania w sprawie podziału majątku wspólnego. Okoliczności te determinują zatem twierdzenie, że strony nie prowadzą wspólnej gospodarki finansowej. Strony nie mogą również porozumieć się co do zarządu majątkiem wspólnym, czyli domem.

Powód wskazał nadto, że pozwana zaciągała zobowiązania finansowe u członków swojej rodziny. O fakcie tym dowiedział się dopiero 23 stycznia 2018 roku, kiedy to pozwana podczas sprawy rozwodowej zeznała, że od najbliższych członków rodziny uzyskuje w sumie miesięcznie kwotę 2.500,00 złotych.

Powód podniósł również, że w chwili wytoczenia niniejszego powództwa, pomiędzy stronami toczy się sprawa o rozwód wytoczona przez powoda przed Sądem Okręgowym w Słupsku, pod sygn. akt I RC 839/17.

W odpowiedzi na pozew, pozwana – E. G. (1), reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zaprzeczyła twierdzeniom powoda, poza okolicznością, iż decyzja o wyjeździe powoda do pracy zagranicę była wspólną decyzją stron z uwagi na budowę domu i konieczność spłaty kredytu hipotecznego. Pozwana podkreśliła, że prawdziwą i rzeczywistą przyczyną rozpadu małżeństwa stron była zdrada małżeńska, której dopuścił się powód z M. K.. Wskazała nadto, że przed romansiem powoda pożycie małżonków G. układało się dobrze, czego dobitnym przykładem jest trójka dzieci, wybudowany dom czy chociażby spędzone w rodzinnej atmosferze Święta Bożego Narodzenia i S. w 2016 roku. Podkreśliła również, że powód, na przełomie stycznia, lutego 2017 roku, podczas pobytu w domu, zakomunikował pozwanej, że ją zdradził z inną kobietą a jego romans trwa od listopada 2016 roku. W konsekwencji powód pod koniec lutego 2017 roku wyprowadził się i zamieszkał u swojej kochanki i jej córki.

Pozwana nie zgodziła się również z twierdzeniami powoda, iż strony nie były i nie są w stanie współdziałać w zarządzie ich majątkiem wspólnym. Podkreśliła, że z przedłożonych przez powoda dokumentów wynika, iż od dnia wyprowadzki powoda z domu do chwili obecnej, w ramach przyjętego porozumienia, to powód spłaca wspólne zobowiązania stron, a pozwana opłaca koszty utrzymania domu.

Pozwana zauważyła nadto, że niezasadny jest argument, iż zaciągnięcie przez pozwaną pożyczki u siostry zagraża ekonomicznym podstawom funkcjonowania całej rodziny, co uzasadnia ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej i to z datą wsteczną. Pozwana zaznaczyła, że powód doskonale zdawał sobie sprawę, że pozwana zmuszona był szukać pomocy finansowej i rzeczowej u członków swojej rodziny, gdyż powód – wbrew zaciągniętym zobowiązaniom i deklaracjom, nie łożył na utrzymanie małoletnich dzieci, w tym również po uzyskaniu przez nią z sądu sądowego zabezpieczenia alimentacyjnego.

Pozwana podniosła nadto, że dokonując analizy stanowiska stron w poszczególnych sprawach sądowych należy dojść do wniosku, iż jedynym źródłem nieporozumień między stronami na tle finansowym była wysokość alimentów na małoletnie dzieci.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód – M. G. i pozwana E. G. (1) w dniu 26 sierpnia 2006 roku w C. zawarli związek małżeński, z którego zrodziła się trójka małoletnich dzieci – L. G., B. G. i O. G..

bezsporne, nadto dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa k. 7, odpisy skrócone aktów urodzenia k. 8 – 10.

W trakcie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej strony nie zawierały żadnych umów małżeńskich.

bezsporne

W czasie trwania małżeństwa powód – M. G. - od 2007 roku przez okres 3 lat pracował w firmie w P., a potem przez kolejne 3 lata w firmie w C.. Następnie strony podjęły wspólną decyzję o konieczności wyjazdu powoda za granicę – do Szwecji w celach zarobkowych. Pozwana – E. G. (1) pracowała jako manikiurzystka.

W trakcie trwania małżeństwa strony posiadały wspólne konto oraz wspólnie rozliczały się w urzędzie skarbowym. Ponadto małżonkowie nabyli dwa samochody osobowe – marki C. i B.. W trakcie trwania małżeństwa strony zaciągnęły również kredyt hipoteczny albowiem podjęły decyzję o budowie domu. Poza tym posiadali oni jeszcze inne zobowiązania finansowe, a mianowicie kredyty na samochody, wyposażenie domu. Miesięczna wysokość wszystkich rat z tytułu tych zobowiązań finansowych wynosiła łącznie kwotę około 4.000,00 złotych.

W trakcie trwania wspólnego pożycia, z uwagi na problemy finansowe, strony procesu zaprzestały spłacania kredytu hipotecznego, którego wysokość wynosiła kwotę 240.000,00 złotych i w konsekwencji zmuszone zostały zawrzeć nową umowę kredytową.

przyznane, nadto por. wyjaśnienia powoda M. G. 00:01:56, 00:08:28, 00:10:37 – 00:13:03 k. 150v, wyjaśnienia pozwanej E. G. (1) 00:16:40 k. 151.

Na przełomie stycznia i lutego 2017 roku powód poinformował pozwaną, że zdradził ją z inną kobietą, a jego romans trwa od przebytej w listopadzie 2016 roku operacji kolana. Pod koniec lutego 2017 roku powód – M. G. wyprowadził się ze wspólnie zajmowanego domu i zamieszkał u kobiety, z którą dopuścił się zdrady. W domu pozostała pozwana razem z dziećmi.

Podczas wyprowadzki powód zabrał za zgodą małżonki telewizor.

Od dnia opuszczenia wspólnej nieruchomości przez powoda – M. G. - strony procesu nie prowadzą wspólnego gospodarstwa domowego. Ustaliły natomiast, że powód będzie regulował kredyt hipoteczny, natomiast pozwana będzie ponosiła wszelkie koszty związane z utrzymaniem wspólnej nieruchomości. Wysokość raty kredytu hipotecznego wynosi miesięcznie kwotę 1.300,00 złotych i jest regulowana przez powoda, natomiast miesięczne koszty utrzymania nieruchomości, ponoszone przez pozwaną, obejmują ogrzewanie – 300,00 złotych, energię elektryczną – 150,00 złotych, podatek od nieruchomości 89,00 złotych kwartalnie, odpady – 44,00 złote.

przyznane, nadto wyjaśnienia powoda M. G. 00:10:37 – 00:13:03 k. 150v, wyjaśnienia pozwanej E. G. (1) 00:18:23 k. 151.

W dniu 28 sierpnia 2017 roku powód M. G. złożył pozew o rozwód do Sądu Okręgowego w Słupsku, który wyrokiem z dnia 19 września 2019 roku, wydanym w sprawie I RC 839/17, rozwiązał przez rozwód związek małżeński M. G. i E. G. (1), orzekając jednocześnie, że winę za rozkład pożycia ponosi powód M. G.. Orzeczenie jest prawomocne od dnia 11 października 2019 roku.

bezsporne, fakt znany Sądowi z urzędu – por. wyrok Sądu Okręgowego w Słupsku z dnia 19 września 2019 roku, znajdujący się w aktach I RC 839/17 k. 315 – 315v, zarządzenie k. 316 akt I RC 839/17.

W trakcie trwania pożycia małżeńskiego, jak również separacji faktycznej pozwana – E. G. (1) nie trwonila majątku wspólnego, jak również nie wyzbywała się tego majątku bez zgody powoda. Pozwana w trakcie separacji faktycznej

zaciągała pożyczki u członków swojej rodziny, które przeznaczała na utrzymanie małoletnich dzieci i swoje, albowiem powód nie wykonywał postanowienia Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 6 lipca 2017 roku, wydanego w sprawie III RC 114/17 z powództwa E. G. (1) przeciwko M. G. o przyczynianie się do zaspokajania potrzeb rodziny, wydanego w trybie zabezpieczenia roszczenia na czas trwania procesu. W związku z tymi zobowiązaniami nie były prowadzone w stosunku do powódki i z majątku wspólnego stron żadne postępowania egzekucyjne.

W trakcie separacji powód nie miał żadnego problemu w zarządzie majątkiem wspólnym.

bezsporne

Sąd zważyła co następuje:

Powództwo strony powodowej M. G. zasługuje na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 52 § 1 krio z ważnych powodów każdy z małżonków może żądać ustanowienia przez Sąd rozdzielnosci majątkowej. Rozdzielność majątkowa powstaje z dniem oznaczonym w wyroku, który ją ustanawia, przy czym w wyjątkowych wypadkach Sąd może ustanowić rozdzielnosc majątkową z dniem wcześniejszym niż dzień wytoczenia powództwa, w szczególności, jeżeli małżonkowie żyli w rozłączeniu (§ 2 cyt. przepisu).

Pojęcie ważnych powodów w rozumieniu cytowanego przepisu stanowi klauzule generalną. Sposób jego rozumienia kształtują zatem doktryna i judykatura, odwołując się do okoliczności konkretnej sprawy. Ustrój małżeńskiej wspólności majątkowej ma bowiem na celu wzmocnienie rodziny oraz zapewnienie jej ustabilizowanej bazy materialnej i najpełniej realizuje zasadę równych praw obojga małżonków w dziedzinie stosunków majątkowych, stanowiących materialną podstawę funkcjonowania rodziny.

Przez ważne powody rozumie się najogólniej takie okoliczności, które sprawiają, że w konkretnej sytuacji faktycznej wspólność majątkowa nie służy dobru drugiego z małżonków oraz dobru założonej przez małżonków rodziny, a nawet prowadzi do sytuacji sprzecznej z zasadami prawa rodzinnego (por. J. S. Piątowski, Stosunki majątkowe między małżonkami, Warszawa 1955, s. 140; J. Winiarz, Małżeńskie stosunki majątkowe, Warszawa 1967, s. 81; L. Stecki, Ustanie ustawowej wspólności majątkowej małżeńskiej, Poznań 1968, s. 12). Przy czym przez ważne powody rozumie się nie tylko okoliczności natury majątkowej, jak np. trwonienie przez jednego z małżonków zarobków stanowiących ich wspólny dorobek, powodowanie uszczerbku w majątku wspólnym itp., ale również takie okoliczności, które stwarzają sytuację, w której wykonywanie zarządu przez każdego z małżonków ich wspólnym majątkiem jest niemożliwe lub znacznie utrudnione (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 listopada 1972 roku, III CRN 250/72, OSN 1973, Nr 6, poz. 113). Kolejnym ważnym powodem uzasadniającym ustanowienie rozdzielnosci majątkowej małżeńskiej na żądanie jednego z małżonków jest sytuacja, gdy drugi z nich wskutek zaniedbywania obowiązków względem rodziny lub ulegania nałogom nie przyczynia się do powstania majątku wspólnego albo majątek ten marnotrawi. Nie można jednak uznać za ważne powody okoliczności niezawinionych przez małżonka bądź też niezależnych od jego woli, w szczególności długotrwałej choroby (zob. J. S. P., Stosunki majątkowe, s. 141).

Ważnym powodem uzasadniającymi ustanowienie rozdzielnosci majątkowej w rozumieniu powyższego przepisu może być również stan separacji małżonków, ale pod warunkiem, że nie ma on charakteru przejściowego, lecz stanowi skutek trwałego rozkładu pożycia małżonków. Oznacza to, że nie każda postać (przejaw) separacji faktycznej małżonków jest ważnym powodem, ale tylko taka, która zarazem uniemożliwia im lub znacznie utrudnia współdziałanie w zarządzie ich majątkiem wspólnym, a także która w konkretnych okolicznościach faktycznych wywołuje stan pociągający za sobą naruszenie lub poważne zagrożenie interesu majątkowego jednego z małżonków i z reguły także dobra rodziny. Sytuacja taka stwarza bowiem z reguły zagrożenie interesów majątkowych jednego lub nawet obojga małżonków (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2003 r., II CKN 78/01, Legalis nr 61220, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2000 roku, II CKN 1070/98, Prok. i Pr. 2000, Nr 4, poz. 30, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1997 roku, III CKN 51/97, OSN 1997, nr 12, poz. 194, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 czerwca 2000 roku, III CK 126/03, postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 28 marca 2019 roku, I CSK 490/18).

Zgodnie bowiem z treścią art. 36 krio oboje małżonkowie zobowiązani współdziałać w zarządzie majątkiem wspólnym, udzielać sobie informacji o stanie tego majątku, o wykonywaniu zarządu i o zobowiązaniach obciążających majątek wspólny. Każde z małżonków może samodzielnie zarządzać majątkiem wspólnym. Jedynie do wymienionych enumeratywnie w art. 37 krio czynności potrzebna jest zgoda współmałżonka np. do odpłatnego nabycia nieruchomości, odpłatnego nabycia prawa rzeczowego. Zgoda małżonka nie jest natomiast konieczna do zaciągnięcia kredytu. Jeżeli natomiast jeden z małżonków odmawia zgody wymaganej do dokonania czynności, albo jeżeli porozumienie z nim napotyka trudne do przezwyciężenia przeszkody drugi małżonek może zwrócić się do sądu o zezwolenie na dokonanie czynności (art. 39 krio).

Regułą jest, że wspólność ustaje z datą orzekania, natomiast nadanie orzeczeniu skutku wstecznego powinno mieć miejsce wyjątkowo, po rozważeniu zarówno interesów rodziny i obojga małżonków, jak i interesów wierzycieli każdego z nich (por. wyroki SN z dnia 3.2.1995 r., II CRN 162/94, OSNC nr 6, poz. 100 oraz z dnia 17.1.1997 r., II CKU 31/96, Prok. i Prawo nr 6, poz. 29). Zniesienie wspólności majątkowej małżeńskiej z datą wsteczną może przy tym nastąpić tylko wtedy, jeżeli ważne powody, o jakich mowa w art. 52 krio, istniały już w tej wcześniejszej dacie.

Ciężar wykazania ważnych powodów uzasadniających sądowe ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej, spoczywał na stronie powodowej, zgodnie z treścią art. 6 kc.

W przedmiotowej sprawie bezspornym jest, że strony procesu – M. G. i E. G. (1) od lutego 2017 roku pozostawały w separacji faktycznej, przy czym separacja ta nie miała charakteru przejściowego.

Zatem, w ocenie Sądu, istnieje ważny powód uzasadniający ustanowienie rozdzielności majątkowej małżeńskiej. Jednocześnie zdaniem Sądu, analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego, nie wykazała aby istniały podstawy do ustanowienia rozdzielności majątkowej małżeńskiej z datą wsteczną wskazaną w pozwie. W ocenie Sądu powód, pomimo bezspornych okoliczności dotyczących kwestii prowadzenia odrębnych gospodarstw przez małżonków po rozstaniu, nie wykazał aby ta okoliczność uniemożliwiała zarządzanie wspólnym majątkiem. Wprawdzie pozwana – E. G. (1) przyznała, że zaciągała zobowiązania finansowe u członków swojej rodziny. Należy jednak podkreślić, że przyczyną takiego postępowania pozwanej było zachowanie samego powoda, który nie realizował postanowienia Sądu Rejonowego w Człuchowie z dnia 6 lipca 2017 roku, wydanego w przedmiocie wniosku o zabezpieczenie, w sprawie z powództwa E. G. (1) przeciwko M. G. o przyczynianie się do zaspokajania potrzeb rodziny. Istotnym jest również, że te środki finansowe przeznaczone były właśnie na potrzeby rodziny, czyli utrzymanie małoletnich wspólnych dzieci oraz pozwaną. Okoliczność ta zresztą nie była kwestionowana przez powoda, a zatem Sąd, biorąc pod uwagę całość materiału zgromadzonego w sprawie, uznał ją za przyznaną w trybie art. 230 kpc. Należy również podkreślić, że z tytułu pobranych pożyczek, ani w stosunku do pozwanej, a tym bardziej powoda nie były prowadzone żadne postępowania egzekucyjne, w szczególności ze składników ich majątku wspólnego. Bezspornym jest również, że pozwana E. G. (1) nie trwoniła majątku wspólnego, jak również nie wyzbywała się składników tego majątku bez zgody powoda. Co więcej nie robiła pozwanemu żadnego problemu w dysponowaniu rzeczami, które stanowiły ich majątek wspólny.

Dlatego też Sąd uwzględnił roszczenia strony powodowej w zakresie ustanowienia rozdzielności majątkowej małżeńskiej, ustalając ją jednocześnie z datą wytoczenia powództwa. W ocenie Sądu brak jest bowiem przesłanek uzasadniających uwzględnienie powództwa powoda z datą wsteczną, tj. od dnia 1 lutego 2017 roku. Zgodnie bowiem z przyjętą i ugruntowaną linią orzecznictwa, którą Sąd w niniejszym składzie w pełni podziela, ustanowienie przez sąd rozdzielności majątkowej między małżonkami, którzy pozostawali we wspólności ustawowej lub umownej, z datą wcześniejszą niż dzień wytoczenia powództwa jest dopuszczalne w zasadzie tylko wtedy, gdy z powodu separacji faktycznej (życia w rozłączeniu) niemożliwe było już w tej dacie ich współdziałanie w zarządzie majątkiem wspólnym (por. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 11 grudnia 2008 roku, II CSK 371/08). Ponadto rozpoznając żądanie zniesienia wspólności z wcześniejszą datą, należy mieć na uwadze, czy uwzględnieniu tego żądania nie sprzeciwia się interes rodziny lub interes wierzycieli małżonków (por. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 9 września 1999 roku, II CKN 784/98). Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego, w ocenie Sądu, jednoznacznie wskazuje, że roszczenie powoda co do ustanowienia rozdzielności majątkowej małżeńskiej z data 1 lutego 2017 roku ewidentnie sprzeciwia się interesom rodziny. Skoro bowiem strony doszły do porozumienia

w zakresie regulowania zobowiązań finansowych związanych z kredytem oraz ponoszeniem kosztów związanych z utrzymaniem wspólnej nieruchomości w trakcie separacji faktycznej, to uwzględnienie żądania powoda w zakresie daty ustanowienia rozdzielności majątkowej małżeńskiej stanowiłoby zaprzeczenie tego wspólnego porozumienia stron, a nadto mogłoby rodzić negatywne konsekwencje dla pozwanej w trakcie postępowania o podział majątku wspólnego. Powód bowiem w toku niniejszego procesu nie wykazał aby takiego porozumienia nie było, co więcej sam przyznał, że regulował i nadal reguluje spłatę kredytu hipotecznego, jak również aby kiedykolwiek zwracał się do pozwanej z żądaniem partycypowania w spłacie tego wspólnego zobowiązania.

Należy również zauważyć, że zgodnie z przyjętą linią orzecznictwa, Sąd kształtując swoim orzeczeniem między stronami nowy stan prawny, uczynił zadość wskazanej powinności oznaczenia w sentencji wyroku dnia, z upływem którego ustaje pomiędzy nimi wspólność majątkowa małżeńska. Trudno więc z całą bezwzględnością mówić, zwłaszcza że w omawianym przedmiocie sąd musi działać z urzędu, iż mimo wszystko wyrok Sądu jest orzeczeniem niezupełnym w rozumieniu art. 351 § 1 kpc. Sprzeciwia się temu m. in. istota żądania wywodzonego z art. 52 krio. Jeżeli zatem rozstrzygnięcie o ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej z dniem późniejszym niż żądany przez powoda nie jest jednoznaczne z nieorzeczeniem w pełnym zakresie o powództwie, to należałoby konsekwentnie przyjąć, że wyrok zawiera negatywne rozstrzygnięcie merytoryczne co do żądania powoda zniesienia wspólności majątkowej z datą wcześniejszą od wskazanej w pozwie. Rozstrzygnięcie w sentencji wydanego wyroku w pełnym zakresie o żądaniu powoda oznacza, że Sąd ten, ustalając odmienną od żądanej przez powoda datę ustania wspólności, nie ma powinności oddalenia powództwa w pozostałej części (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2001 roku, I CZ 132/01, OSNC 2002, Nr 7–8, poz. 93; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1997 roku, III CKN 51/97, OSNC 1997, Nr 12, poz. 194; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2000 roku, I CKN 293/00, L.).

Sąd na mocy art. 235 § 1 pkt 2 kpc pominął dowód z przesłuchania stron. Wprawdzie w myśl art. 452 kpc w sprawach o ustanowienie rozdzielności majątkowej między małżonkami stosuje się odpowiednio, między innymi, przepis art. 432 kpc, który stanowi, że w każdej sprawie o rozwód lub o separację sąd zarządza przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron. W innych sprawach sąd nie może odmówić dopuszczenia takiego dowodu, jeżeli strona go powołała. Art. 302 § 1 kpc stosuje się odpowiednio. Sąd może jednak pominąć dowód z przesłuchania jednej strony, a nawet obydwu, jeśli jest to usprawiedliwione z przyczyn natury faktycznej lub prawnej.

W przedmiotowej sprawie powód złożył wniosek o odroczenie terminu rozprawy z uwagi na brak możliwości stawiennictwa na wyznaczony termin rozprawy ze względu na brak połączeń lotniczych pomiędzy Polską a Szwecją, spowodowany pandemią (...) 19. Należy jednak podkreślić, że pełnomocnik pozwanej sprzeciwił się temu wnioskowi podnosząc, że powód był w Polsce samochodem osobowym, a zatem miał możliwość osobistego stawiennictwa. Ponadto zebrany w sprawie materiał dowodowy, jak również stanowiska stron w toku niniejszego procesu, zdaniem Sądu, uzasadniały pominięcie tego wniosku dowodowego.

Wobec powyższego Sąd orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na mocy art. 100 kpc, który stanowi, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczącej części swego żądania.

W przedmiotowej sprawie roszczenie strony powodowej zostało uwzględnione jedynie w części, a mianowicie co do ustanowienia rozdzielności majątkowej małżeńskiej. Natomiast Sąd uznał, że roszczenie strony powodowej co do daty ustanowienia tej rozdzielności majątkowej małżeńskiej nie zasługuje na uwzględnienie.

Koszty procesu w niniejszej sprawie obejmują wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata w wysokości 720,00 złotych zgodnie z § 4 pkt 7 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 roku (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 złotych.

Zatem zasadnym było orzec jak w punkcie 2 sentencji orzeczenia.

/-/S. P.

(Na oryginale właściwy podpis)